

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **J. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2006 o zvýšení důchodu pro částečnou bezmocnost, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 42 Cad 107/2006, v řízení o kasační stížnosti žalované proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 6. 2006 č. j. 42 Cad 107/2006 - 6,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 6. 2006 č. j. 42 Cad 107/2006 - 6 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná podala včas kasační stížnost proti usnesení uvedenému ve výroku tohoto rozsudku, jímž bylo rozhodnuto takto: „Podání pana J. P. z 18. 5. 2006, které bylo dne 23. 5. 2006 doručeno ČSSZ a jejím prostřednictvím dne 31. 5. 2006 podepsanému soudu, se odmítá. Nikomu se nepřiznává náhrada procesních nákladů.“

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že žalovaná postoupila krajskému soudu podání žalobce s tím, že jde o žalobu proti jejímu rozhodnutí. Krajský soud se však „s náhledem ČSSZ neztotožnil, nenaleznuv v podání ani nejmenší, byť třeba jen naznačený projev pisatelovy vůle podstoupit přezkumné řízení soudní. Předmětné podání proto žalobou není a nemělo být soudu vůbec postupováno“. Krajský soud dovedl, že absence žaloby je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, takže podání muselo být odmítnuto podle ust. § 46 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Ze spisu vyplývá, že žalobce zaslal žalované dne 21. 5. 2006 tento přípis: „Proti rozhodnutí ze dne 27. 4. 2006 se tímto odvolávám“. Přípis byl datován, podepsán a byl adresován k příslušnému číslu jednacím, pod nímž je věc žalobce u žalované vedena.

Žalovaná přípisem ze dne 29. 5. 2006 zaslala přípis žalobce krajskému soudu s tím, že jej považuje za žalobu proti svému rozhodnutí a že tato žaloba byla podána včas.

Krajský soud o věci rozhodl shora uvedeným usnesením.

V kasační stížnosti žalovaná uvedla, že nemá žádné pochybnosti o tom, že pisatel v souladu s poučením, že ve správním řízení se proti rozhodnutí řádné opravné prostředky nepřipouštějí a o možnosti jeho soudního přezkumu, požaduje přezkoumání rozhodnutí soudem. Podání je proto třeba považovat za žalobu a podle toho s ním nakládat.

Krajský soud nesprávně posoudil předmětné podání, když v něm neshledal projev pisatelovy vůle podstoupit přezkumné řízení soudní. Krajský soud tímto postupem nezákonně omezil právo pisatele na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu a znemožnil mu domoci se svého práva na přezkoumání zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV. Krajský soud tedy svým právním hodnocením pisatele poškodil v jeho důchodových nárocích.

Žalovaná považuje napadené rozhodnutí za nezákonné [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.] a navrhuje jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle ust. § 36 odst. 1 s. ř. s. je soud povinen poskytnout účastníkům řízení poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném pro to, aby v řízení neutrpěli újmu.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V projednávané věci byla žaloba podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje, tedy u žalované (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná pak musela učinit to, co učinila, tedy se svým vyjádřením podání postoupila věcně a místně příslušnému soudu; nic víc v této fázi učinit nemohla.

Krajský soud měl postupovat ve smyslu ust. § 36 odst. 1, konkrétně ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. Měl žalobce poučit o náležitostech žaloby podle ust. § 71 s. ř. s. a měl ho vyzvat k odstranění vad podání v jím stanovené lhůtě s tím, že nebudou-li vady ve stanovené lhůtě odstraněny, bude podání odmítnuto.

Tím, že krajský soud bez dalšího podání odmítl, rozhodl nezákonně a žalobci zamezil v přístupu k soudu.

Nejvyšší správní soud proto napadené usnesení zrušil a krajskému soudu věc vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení bude krajský soud postupovat

v intencích ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. Krajský soud je vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

